

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudkyň JUDr. Brigity Chrastilové a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobkyně **R. K.**, zast. advokátem JUDr. Jiřím Mazalem, advokátem AK se sídlem v Písku, Národní svobody 29, proti žalovanému **Ministerstvu zemědělství, Pozemkovému úřadu v Písku**, se sídlem v Písku, Otakara Ševčíka 1943, o nečinnosti žalovaného, o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 3. 4. 2003, č. j. 10 Ca 1/2003-15,

takto:

Rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 3. 4. 2003, č. j. 10 Ca 1/2003-15 **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Žalobkyně se žalobou ze dne 2. 1. 2003 podle ust. § 79 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.) domáhala, aby Krajský soud v Českých Budějovicích, jako soud 1. stupně, rozsudkem uložil Ministerstvu zemědělství, Pozemkovému úřadu v Písku, rozhodnout ve věci sp. zn. PÚ/8415/2/92-Šv, o vlastnictví k nemovitosti, původní pozemkové parcele č. 916/1 v k. ú. P., ve lhůtě třiceti dnů od doručení rozsudku. Soud 1. stupně rozsudkem ze dne 3. 4. 2003, č. j. 10 Ca 1/2003 - 15 žalobu zamítl jako nedůvodnou. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně – stěžovatelka dne 10. 5. 2003 kasační stížnost. Jako stížnostní důvody ve smyslu ust. § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. uvádí vady řízení, které stěžovatelka spatřuje v tom, že soud rozhodl o věci samé bez jednání v její nepřítomnosti, ačkoli pro takový postup nebyly splněny podmínky podle § 51 s. ř. s., nebyla jí doručena žádná výzva ani poučení ve smyslu ust. § 51 s. ř. s., stěžovatelka ani sama takový postup nenavrhla. Dále namítá, že soud rozhodl na základě nesprávně zjištěného skutkového stavu, když stěžovatelce vytýká, že nepostupovala podle § 50 správního řádu, neboť v daném

případě nebyl takový postup možný. Procesní prostředky, které stěžovatelka ve věci průtahů v řízení a nečinnosti správního orgánu uplatnila (podnět kanceláři Veřejného ochránce práv, stížnost přednostovi Okresního úřadu v Písku) nemohla před soudem uplatnit. Zjištění soudu, že stěžovatelka nesplnila zákonnou podmínku pro podání žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu tak nevychází ze skutečného stavu věci a je nesprávné.

Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti ze dne 23. 6. 2003 mimo jiné uvádí, že o nároku stěžovatelky bylo dne 16. 6. 2003 již rozhodnuto, a proto považuje řízení ve věci kasační stížnosti za bezpředmětné.

Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatelku, aby se vyjádřila k tvrzení žalovaného a k tomu, zda nadále trvá na podané kasační stížnosti. K výzvě soudu stěžovatelka uvedla, že bylo sice dne 16. 6. 2003 Ministerstvem zemědělství – Pozemkovým úřadem v Písku rozhodnuto, ale pouze o části uplatňovaného restitučního nároku. Na podané kasační stížnosti i nadále setrvává, neboť nečinnost správního orgánu ohledně zbývající části i nadále trvá.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek v mezích uplatněných žalobních bodů a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

Žalobou proti nečinnosti správního orgánu se ve smyslu ust. § 79 odst.1 s. ř. s. může domáhat ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.

V daném případě jde o objektivní nemožnost naplnit požadavek právní normy, totiž ustanovení § 79 s. ř. s., neboť vychází z předpokladu existence procesních prostředků, které dnešní právní řád dosud neobsahuje; jejich zakotvení bylo předpokládáno v novém správním řádu. Jde o zvláštní případ lex imperfekta, totiž normy, jež je nedostačující co do právních účinků. Nelze tedy zatím ani požadovat po účastníku správního řízení, aby vyhledával alternativní prostředky pro naplnění hypotézy ustanovení § 79 odst. 1 s. ř. s. např. cestou podnětu k postupu dle § 50 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení. Účastník správního řízení, jež je stiženo nečinností správního orgánu se může za popsané situace obrátit na soud ihned.

Navíc postup podle ust. § 50 správního řádu nebylo možno uplatnit vůbec. Opatřením proti nečinnosti dle § 50 správního řádu se řízení přenáší na správní úřad o jeden stupeň vyšší, tedy na úřad, který by jinak byl úřadem odvolacím. Byl-li v dané věci k rozhodování dle zákona č. 229/1991 Sb. příslušným správním úřadem ústřední orgán státní správy, nepřichází postup ve smyslu ust. § 50 správního řádu v úvahu.

Za podstatnou vadu řízení, která ve svých důsledcích mohla vést k vydání nesprávného rozhodnutí ve věci samé je však třeba považovat rozhodnutí soudu bez nařízení jednání, ačkoli nebyly pro takový postup splněny zákonné předpoklady dle § 51 s. ř. s., když výzva nebyla doručena žalovanému; zástupce žalobkyně ji obdržel 10. 2. 2003. Šlo přitom o vadu řízení, k niž soud přihlédne z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 s. ř. s.).

Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud shledal, že rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích trpí podstatnými vadami řízení, které mohly mít vliv na nezákonnost rozhodnutí ve věci samé, a proto postupoval dle ust. § 110 odst. 2 s. ř. s. a napadený rozsudek zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení tomuto soudu..

V novém rozhodnutí rozhodne soud 1. stupně o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku nejsou opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 25. 11. 2003

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu